

нахъ жертва на една раздразнена гърмяща змия (кроталъ).

Преглеждайки кафеза съ змиите видяхъ, че две змии съ умръли. Взехъ една желъзна лопата и полека извадихъ едната умръла змия. Когато вадехъ другата змия, лежащия върху ѝ кроталъ се изправи и се хвърли върху ми презъ решетката, вдигна глава, източи зъбите си и силно изцърка върху ми отрова. На другия денъ, кожата на цълото ми лице бѣ изсипана съ пъпки отъ змийската отрова, а на ржава върху дрехата ми имаше зелено-червени кристалчета, въроятно, отъ напръсканата отрова. Ако бѣхъ ухапанъ, сигурна смърть би последвала!

* * *

Змиите се срещатъ по всички части на света, но не съ въ еднакво количество навсякъде. На северъ змии нѣма, но на югъ и особено въ екваториалната областъ, числото имъ се увеличава.

Въ Америка, тропична Азия, Индия, южна и срѣдна Америка има толкова много змии, че, на много места, живота на хората е затрудненъ. Въ Индия живѣе страшната кобра — очилата змия, отъ която ежегодно умирятъ надъ 20 хиляди човѣка, а въ ю. и срѣдна Америка отъ отровни змии умирятъ 4—5 хиляди годишно.

Днесъ познаватъ надъ 650 вида змии, повечето обитатели на топлите страни.

Въ Европа и сов. Америка змиите, сравнително съ малко, а въ полярните страни съ съвършенно изчезнали.

Въ България, споредъ изучванията на нашите зоологи, Д-ръ Ив. Бурешъ, И. Цонковъ, съ намѣрени 15 вида змии. (Въ цѣла Европа 25 вида, а само на Балканския полуостровъ — 19 вида).

Отъ всичките змии, които се срещатъ въ България 5—6 вида съ навсякъде. По-вечето отъ нашите змии съ неотровни: обикновената водна змия, сива вод. змия, смокъ мишкаръ, смокъ стрелецъ и